



CANVIAR L'ESCOLA

volem una escola pública
única i catalana



1806

LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA
(Quarta Internacional)

L'ESCOLA CAPITALISTA

L'escola capitalista no és una institució neutral. Té com a funció fonamental la de contribuir al manteniment de la dominació burgesa, transmetint els valors i normes necessaris per tal de perpetuar l'actual organització classista de la societat.

- Transmet i inculca la ideologia dominant, reproduint els valors i pautes en els quals està basada la societat capitalista: esperit individualista i competitiu, comportaments autoritaris, separació entre treball manual i treball intel·lectual, acriticisme, etc.
- Contribueix a la reproducció de la qualitat de la força de treball, subordinant-la a les necessitats canviants del capitalisme, que cada vegada precisa d'una força de treball més altament qualificada. Reproduint en aquest procés la jerarquització social com a base de l'estratificació social com a base de l'estratificació classista de la societat.
- Reprodueix l'estructura de la família patriarcal, mantenint a la dona sotmesa a una situació d'inferioritat, de segon ordre.
- S'oculta la realitat en la que està inserida, impedit una constatació de la vida real i quotidiana que l'envolta, dels coneixements que s'hi imparteixent.

La necessitat d'una qualificació creixent de la mà d'obra i les mobilitzacions dutes a terme per les masses obreres i populars més amples, han permès a aquestes un accés creixent a l'educació. L'ensenyament ha deixat d'ésser un privilegi d'una minoria, per esdevenir una necessitat i un dret molt sentit per tota la població.

Actualment, i a mesura que els nivells de desenvolupament van creixent per causa de la crisi mundial, ens trobem amb que la burgesia intenta constantment reabilitzar l'ensenyament sota el seu punt de vista, essent les seves millors armes la selectivitat dels nivells inferiors i la superespecialització.

A l'estat espanyol, la burgesia nega el caràcter públic de l'escola. En la seva majoria l'escola està privatitzada, i això la converteix en un negoci més, sotmesa a la lògica del benefici privat i a l'abastiment de mà d'obra per a un mercat al servei de les classes dominants.

Es incapaç de poder assegurar el lliure accés de tota la població als diferents nivells de l'ensenyament. La "Ley General de Educación", així com la de Selec-

43/1876
timitat,... tenen com a funció la superespecialització la regulació cassista de l'accés a l'ensenyament. La mala qualitat de l'ensenyament, la fragmentació des dels nivells inferiors, la situació del professorat, la selectivitat -mes agreujada en la dona, sotmesa a una opressió constant a l'escola, tant a nivell de continguts com de relacions l'opressió de les diferents cultures nacionals,... són alguns dels aspectes més estridents de la situació esolítica en la qual es troba l'ensenyament al nostre país.

El capitalisme espanyol ha demostrat al llarg de tota la seva història la seva incapacitat per a poder resoldre tots aquest problemes. Això es concreta en la negativa a l'escola pública i gratuïta per a tothom.

Malgrat el paper de l'escola capitalista com a mecanisme integrador dins de l'actual societat classista, i degut al seu paper transmissor d'una ideologia burgesa decadent i en crisi, és possible una intervenció oberta i decidida de professors i alumnes en el seu interior, tendint a desenmascarar els continguts, pràctiques autoritàries,...imposant uns continguts obres i democràtics, vers la transformació d'aquesta escola elitista i de classe en una esola al servei dels treballadors.

Es aquesta actuació decidida i oberta dins de l'actual aparell escolar, el que permetrà la unió de tots els ensenyants junt amb la classe treballadora en la lluita contra l'explotació i l'opressió, que permeti avançar cap una societat plenament democràtica: el socialisme.

En aquest sentit, el programa de la LL.C.R. per l'ensenyament no és un programa basat en les possibilitats actuals de la societat capitalista, com un intent de posear un pegat a l'actual aparell escolar. Es un programa que parteix de les reivindicacions populars més sentides, recollint l'experiència que el moviment obrer i popular ha tingut a tot arreu al llarg de la seva història. Es un programa realista, capaç de transformar i garantir el pas de l'escola capitalista a una escola al servei dels treballadors. Es un programa que no té cap il·lusió d'esser aprovat en unes Corts burgeses, que tant sols la combativitat i la mobilització del moviment obrer i popular podrà imposar.



Això implica:

a) Ensenyament permanent:

L'Estat ha d'assegurar l'existència de llars d'infants laborals, gratuïtes per a qui ho vulgui des del moment de néixer.

Garantir l'escolarització total i gratuïta per a tota la població, assegurant l'obligatorietat d'una formació única, polivalent i permanent des dels 0 als 18 anys, sense cap especialització prèvia.

Permetre i potenciar el lliure accés, sense títols previs, de tota la població a tots els nivells educatius: universitat,.... assegurant ja l'ensenyament especial i per adults.

Per tal de cubrir aquest objectius, cal la derogació immediata de la "Ley General de Educación", Llei de selectivitat, plans d'estudi, divisió entre F.P. i B.U.P. i de totes les tanques que fan de l'ensenyament superior un camí espíndol privilegi de l'el·lite dominant.

Creació, construcció i adaptació per part de l'estat de llocs escolars suficients que permetin un ensenyament amb qualitat i acabin amb l'actual abarrotament de les aules.

b) Ensenyament gratuït:

Finançat íntegrament per l'estat, incluint-hi el material, taxes acadèmiques, serveis escolars, etc.

— Desd'ara mateix:

- No a l'augment de quotes. Supressió.
- No a les subvencions. Inversió d'aquests diners en l'obertura de nous centres escolars. Mentre encara subsisteixin les subvencions, control per part de tots els treballadors de l'ensenyament, alumnes, sindicats, i organitzacions de barri.
- supressió de les permanències i integració d'aquestes en el salari base.
- reconversió dels centres privats en centres públics:
 - Expropiació sense indemnització dels grans negocis capitalistes de l'ensenyament; religiosos de la FERE, grans col·legis,
 - Nacionalització de la resta de centres privats que reuneixin condicions suficients, assegurant un lloc de treball al propietari.
 - Pas a públiques de les escoles sense afany de benefici que ho vulguin fer (cooperatives...) fent-se càrrec l'estat de tots els deutes, i conservant l'estructura de l'escola, així com la plantilla, etc.

- Finançament suficient, obtingut mitjançant la nacionalització de la banca, caixes d'estalvis, grans empreses,...., de forts impostos directes sobre les grans fortunes i articles de luxe, i la utilització (repartint-la amb altres serveis públics) dels fons públics que avui es malbaraten en els costos repressius.

c) Ensenyament laic, econfessional:

L'adoctrinament, en cas de fer-se, s'ha de fer fora del marc escolar.

d) Ensenyament pluralista:

Davant del dret que avui reclama la XXVI Assemblea plenària de la Conferència Episcopal de tenir els seus propis centres educatius, davant les veus de la burgesia que plantegen la llibertat d'elecció per part dels pares del tipus d'escola dels seus fills; veus que tenen com a interès fonamental el manteniment dels seus privilegis i prebendes, mitjançant el control ideològic sobre l'aparell escolar, el classisme, la desigualtat d'oportunitats i la injustícia que genera l'escola capitalista. Contra aquests intents de continuïtat classista, la L.C.R. planteja el dret inalienable de tota persona a una formació integral i pluralista, des del principi de la seva escolarització, sens desigualtats i que reflexi la pluralitat d'opcions existents a la societat en que està immersa.

e) Ensenyament no discriminatori entre els sexes:

Per acabar amb el sexisme actual imperant a l'aparell escolar, i amb la discriminació de la dona. Per això:

- Coeducació a tots els nivells.
- Potenciació de jocs col·lectius en els que hi participin amb igualtat nens i nenes.
- Revisió dels continguts de tots els llibres de text, tant a nivell històric com actual, en els quals l'home té tot el protagonisme i la dona es dedica a "complaure el marit" i a l'atenció de la llar i dels fills.
- Supressió de les matèries "femenines"
- Educació sexual que eviti tota mena de tabús i deformacions.
- Garantia d'accés de la dona a tots els nivells educatius, acabant amb la selectivitat a que està avui sotmesa en relació a l'home, suprimint les carreres específicament femenines, i potenciant l'accés a aquelles en que avui està subrepresentada o bé no hi té accés.
- Acabar amb la divisió existent entre els ensenyants, potenciant l'accés de l'home a nivells inferiors (avui ocupats quasi exclusivament per dones) i acabant amb la divisió sexista imperant entre ells a l'escola, on la dona es comporta maternament i és dolça en el tracte amb els nens i nenes, i l'home actua autoritàriament, com si fos un ésser superior.

f) Ensenyament actiu, lliure, crític i científic

Que s'acabi amb l'actual enquadrament ideològic, l'individualisme la competitivitat, la divisió entre treball manual i treball intel·lectual, la manca d'esperit crític...

Un ensenyament actiu que potenciï la participació del alumne en la seva planificació i desenvolupament, que doni prioritat al treball manual com a mitjà que contribueixi a separar la separació entre treball manual i intel·lectual.

Que potenciï l'esperit crític i solidari de manera que es pugui acabar amb els continguts científics i les pràctiques repressives. Que fomenti l'estudi i la investigació de la realitat i el medi en que es troba immersa l'escola tant a nivell geogràfic- nacionalitat, comarca...- com a nivell social -estudi del moviment obrer...-

Per això l'escola ha d'estar oberta al barri on està localitzada i desenvolupar les activitats que permetin aquest contacte.

Un ensenyament que acabi amb l'alienació a que està sotmés el/ l'alumne des del seu ingrés a l'escola, i permeti l'adquisició d'una formació integral amb una visió del món que permeti la lliure opció de cadascú en el marc d'una societat PLURALISTA.

UNA ESCOLA CATALANA

Creiem que no es possible la implantació d'una escola plenament catalana després d'una opressió centralista secular si previamente no s'aconsegueix la sobirania per a tots els catalans i s'exerceix el dret a l'autodeterminació per mitjà d'eleccions lliures a un Parlament de Catalunya, constituent i sobirà que decideixi el futur de la nacionalitat i les seves relacions amb la resta de l'Estat.

A l'actual marc nosaltres proposem la formació d'una República Catalana federada a la resta de l'Estat. Immediatament s'hauria de formar un govern format per PSC-PSOE-PSUC partits que han rebut el suport de la majoria dels treballadors per a impulsar aquestes perspectives.

Per avançar cap a aquesta escola catalana cal:

a) L'oficialitat de la llengua catalana

L'ensenyament s'ha d'impartir als primers anys en llengua materna, passant més tard al ús del català a tots els nivells, aprenent-se el castellà com a segona llengua. No han d'existir escoles catalanes i escoles castellanes, ni separació dintre d'una mateixa escola sempre font de desigualtats.

S'han de realitzar dins de l'horari ~~escolar~~ laboral cursos intensius de català per a immigrants o castellans parlants alhora que es potenciï i es prote-

ceixi la seva llengua i cultura d'origen com l'aranès, l'andalús, el gallec... Al mateix temps reciclar de la majoria del professorat actual format en llengua castellana. Aquestes mesures i l'extensió de l'ús del català a tots nivells faria possible la normalització de la llengua catalana.

b) continguts catalans de l'ensenyament

Estudi de l'història, cultura i realitat actual catalana que permeti una integració de l'escola amb el passat i present de Catalunya, al temps que potenciï l'incorporació dels islerets.

c) Ambit català

L'autogovern de que es doti Catalunya ha de tenir tota la capacitat jurídica i monetària per fer realitat aquesta escola catalana. En aquest sentit creiem que l'Estatut del 32 ni legalment, ni financerament, amb una hisenda débil, permetria l'implantació d'aquesta escola catalana a tots nivells.

Per aconseguir, això:

S'hauria d'integrar totes les escoles estatals i privades a mans del govern de Catalunya del que dependria tot el que fa referència a l'ensenyament i la cultura (cas de les privades, aplicant el normes del punt 2 b)

Aquest govern seria l'únic amb facultats dins de Catalunya per crear i acondicionar noves escoles, Normals, Universitats,... per donar títols... Els estudis han de tenir una equivalència amb els que s'imparteixen a la resta de l'Estat.

d) Controlada i gestionada democràticament

Per mitjà de la participació activa de tots els implicats. Creació de Consells d'escola, barri,... per realitzar aquestes funcions a tots nivells, formats pels treballadors de l'ensenyament, alumnes, organitzacions sindicals i organismes del barri i populars. Recuperant l'experiència que va realitzar el CE-NU a Catalunya des de l'aixecament feixista fins la promulgació del decret de cultura i la seva posterior aplicació després dels fets de Maig del 37.

A l'actualitat i mentre segueixi existint l'escola privada, exigint un control total dels treballadors/res sobre totes les decisions en matèria educativa a tots els nivells: plans d'estudi, continguts,... i novant-nos a la gestió dels centres en benefici del capital.

e) Descentralitzada

No poder enar del centralisme de Madrid al de Barcelona. El govern català hauria de delegar els consells de barri, població o comarca formats per ensenyants, sindicats i organismes populars i de barri, la facultat de creació i apertura de nous centres escolars i el servei que han de custodir, ja que el estar en con

tacte amb la realitat poden fixar exactament les necessitats del seu àmbit geogràfic. Aquestes decisions haurien d'estar dins d'uns barems generals fixats pel consell superior de l'ensenyament (del que també formarien part els organismes que coneixen el Consell d'escola)

f) Reciclatge del professorat

Actualment hi ha una gran quantitat de mestres immigrants o no castellano parlants amb desconeixement de la realitat catalana. Això crea un problema greu, i que no es resol al posar en funcionament les Normales catalanes. Per solucionar-ho seria precis el reciclatge d'aquest professorat a un temps determinat que hauria de considerar les disponibilitats d'aquest professorat a cada moment adaptant les vacances i l'horari escolar d'aquest professorat ~~800000000000~~ garantint en tot moment el seu íntegre.

Al mateix moment s'hauria de recolzar financerament i tècnicament a les regions i nacionalitats més endarrerides perquè desenvolupin el seu aparell escolar, possibilitant així que els mestres immigrants que ho desitgin puguin tornar a la seva terra.

g) Investigació pedagògica

L'evolució de la ciència obliga a la pedagogia a una renovació constant. Aquesta renovació pedagògica s'ha d'entroncar amb l'història que en aquest moment i camp s'ha desenvolupat a Catalunya: moviments a començaments de segle, moviments sota la 11 República...

L'Estat ha de potenciar aquesta investigació com a una tasca col·lectiva del conjunt de l'aparell educatiu desenvolupant el seu camp d'acció en l'aplicació dels moderns mètodes audiovisuals: ràdio, TV,...

RECLUTAMENT I FORMACIÓ PERMANENT DEL PROFESSORAT

Sota el franquisme el reclutament del professorat ha estat a nivell ideològic, valorant més les seves afinitats amb el règim que els seus coneixements, depenent als que han aixecat la més breu crítica. Al mateix temps ha establert una jerarquització a infinitat de categories i titulacions.

Es doncs precis acabar amb aquestes desigualtats suprimint les oposicions i constituint un cos únic d'ensenyants regit per a un estatut únic també que faci operatiu el principi de "a igual treball, igual salari" sense distinció de sexe, assegurant els mateixos drets i deures a qualsevol treballador mitjançant un contracte laboral. Per això s'ha d'avançar en l'extinció del cos burocràtic del funcionariat que assegurí de per vida sense cap emulació el lloc de

treball. De la mateixa manera s'ha d'assegurar la formació permanent del professorat mitjançant cursos periòdics. Els actuals mestres amb una formació deficiente hauran de fer cursos de reciclatge en les condicions especificades en el apartat 3.f.

CAP A L'ESCOLA SOCIALISTA

Com ja hem dit abans aquest tipus d'escola no es pot garantir mentre existeixi el capitalisme, ja que aquest en tot moment - i com la seva llarga història ha demostrat - intentarà limitar i fer retrocedir aquestes conquestes. Unicament a la fi del capitalisme i l'instauració d'una societat socialista podrà acabar a amb aquest perill.

Es dins d'aquesta societat plenament democràtica, solidària i alliberadora on l'escola es podrà transformar radicalment. Es també en aquesta societat on els treballadors i treballadores podran gestionar llurs interessos al camp educatiu. S'afavorirà el desenvolupament cultural i humà de la col·lectivitat i de cada individu. La formació permanent possibilitarà adaptar els coneixements i les aptituds a l'evolució constant de les forces productives, la ciència i la tècnica i el constant progrés cultural i humà que aquesta societat socialista potenciarà. Desenvoluparà l'esperit crític i solidari amb el que la persona podrà participar activament a l'organització de la societat fomentant les facultats creatives més diverses.

Això serà únicament possible acabant amb la divisió entre treball manual i intel·lectual integrant l'escola al conjunt de la realitat social que l'envolta.

Lliga Comunista Revolucionària

IV^a Internacional

Juliol de 1977



IIII
LCR

(QUARTA INTERNACIONAL)

10 pesetes

Archivo Histórico

CCO-
Misiones Obreras de Andalucía